

שלושה אחים

הייתה פעם מכשפה שנהגה כל לילה להפוך לנץ ולשבור חלונות של כנסייה בעיירה קטנה. באותה העיירה חיו גם שלושה אחים שהחליטו להרוג את הנץ המרושע. הם שמרו לפי התור בכנסייה עם רוביהם, אך לשני האחים הגדולים לא הצליח הדבר. הם נרדמו תוך כדי השמירה ברגע שהנץ הופיע והתעוררו רק כאשר שמעו את קול החלונות הנשברים.

כשהגיע תורו של האח השלישי, הצעיר, הוא מצא דרך איך לא להירדם. הוא פשוט שם מתחת לסנטרו חבילת קוצים.

הירח כבר עלה והלילה היה בהיר כמו יום כאשר שמע רעש והרגיש רצון חזק לישון. עיניו נסגרו ראשו נע קדימה אלא שאז סנטרו נתקל בקוצים שגרמו לו כאב גדול והוא נעשה ער מיד.

כאשר ראה את הנץ שעף בתוך הכנסייה לקח מיד את הרובה שלו וירה על הציפור. הנץ נפל

פצוע, ליד אבן גדולה. הצעיר הביט וראה שתהום פעורה תחת האבן. הוא רץ מיד להעיר את אחיו וביחד הם סחבו חבל ארוך וערמת עצים, אותם קשרו לחבל, הציתו, והורידו כדי להאיר את התהום. באור האש ראו רק מרתף בעל קירות אפורים. האח הצעיר החליט לבדוק את המקום וירד על החבל עד לקרקעית. להפתעתו מצא את עצמו באחו גדול וירוק, מלא פרחים צבעוניים. במרכז האחו עמדה טירה בנויה מאבנים גדולות, ועם שער ברזל פתוח. הוא נכנס פנימה וראה שהכל בטירה נראה עשוי מנחושת. תחילה לא ראה איש בטירה אך באחד החדרים פגש בחורה צעירה שסרקה את השערות הזהובות שלה. הוא ראה כי כל פעם ששערה אחת נפלה מראשה על הארץ, נשמע צליל מתכתי.

הצעיר הביט על הבחורה מקרוב וראה כי עורה חלק ולבן, עיניה כחולות ונוצצות ושערותיה זהובות כמו שמש. לא פלא שהוא התאהב בה מיד, נפל לפניה על ברכיו וביקש

את ידה.

הצעירה ענתה ברצון לחיזוריו, אך הזהירה אותו כי לא תוכל לצאת לעולם החופשי טרם מותה של המכשפה, אמא שלה. היא הסבירה לו גם שהדרך היחידה להרוג את המפלצת היא בחרב שתלויה על קיר באחד מחדרי הטירה. אלא שהחרב כבדה כל כך שאיש לא יכול להרים אותה.

הצעיר המשיך לעבור בטירה ובחדר אחד, בו הכל היה עשוי כסף, מצא עוד בחורה צעירה, אחותה של כלתו. גם היא סרקה את שער הכסף שלה, וכל שעה שנפלה על הארץ השמיעה צליל מתכתי.

הצעירה השניה הראתה לו את החרב, אך למרות שניסה בכל כוחו, לא הצליח להרים אותה.

ואז באה אחות שלישית ונתנה לו שיקוי, באומרה שזה יוסיף לו כוח. אחרי הטיפה הראשונה הוא הרגיש חזק יותר אך עדיין לא הצליח להזיז את החרב ממקומה. אחרי ששתה טיפה שניה של השיקוי החרב זזה

בידו ואחרי הטיפה השלישית הוא יכול היה להרים ולהניף אותה בכוח מעל ראשו. עם החרב בידו הצעיר הסתתר באחד מחדרי הטירה והמתין לבואה של המכשפה הזקנה. כשהחשיך הנץ אמנם הופיעה. הוא התיישב על עץ תפוח והתחיל לנער כמה תפוחי-זהב ממנו, ואחר כך ירד לארץ. כשרק הרגליים נגעו באדמה הנץ הפך לאישה. לרגע זה המתין הצעיר. הוא הניף את חרבו בכל הכוח וקרת את ראשה של המכשפה. בלי לפחד יותר התחיל הצעיר לארוז את כל האוצרות שנמצאו בטירה בתוך ארגזים גדולים, ואחר כך קרא לאחיו להתחיל למשוך אותם מהתהום. תחילה הוצאו האוצרות, אחר כך שלושת הצעירות היפות, ורק הוא נשאר למטה. עכשיו חשש כי האחים ירצו להתנכל בו, ולכן קשר לחבל אבן גדולה. ואמנם אחרי שהאבן נמשכה מחצית הדרך, האחים עזבו את החבל, האבן נפלה למטה ונשברה למאות חתיכות.

"הה, זה מה שרציתם שיקרה לי" אמר הצעיר בעצב. הוא התחיל לבכות מרות, לא בגלל האוצרות שאבדו לו, אלא בגלל הנערה בעלת עור קטיפה ושערות זהב.

עכשיו הוא התחיל לנדוד בעולם התחתון, ויום אחד פגש בקוסם ששאל אותו על סיבת הבכי שלו. הצעיר סיפר לו מה קרה והקוסם ענה "אל תתאבל, איש צעיר! אם תשמור הלילה על הילדים המוסתרים כאן בעץ תפוחי-הזהב הזה, אדאג להוציא אותך מכאן. מכשף אחד, שחי בארץ זו, רוצה לאוכל את ילדי. ניסיתי להסתיר אותם תחת האדמה או לסגור אותם בטירה. אבל עכשיו הסתרתני אותם בעץ תפוחים זה. תסתתר גם אתה שם ובחצות תראה את האויב שלי."

הצעיר טפס על העץ וקטף תפוחי-זהב אחדים, אותם אכל לארוחת ערב. בחצות התחילה לנשוף רוח חזקה ולרגלי העץ נשמעו רעשים. הצעיר הביט וראה נחש ארוך ושמן שמתחיל לזחול על העץ. הנחש כרך את עצמו סביב לגזע העץ ועלה גבוה

יותר ויותר. הוא הרים את ראשו הגדול ועיניו הבריקו תוך חיפוש הקן, בו שכבו ילדי הקוסם. הילדים רעדו מפחד והסתתרו בין עלי העץ. ואז הצעיר הרים את חרבו הגדול ובמכה אחד הוריד את ראשו של הנחש. איר כך חתך את גופו של הנחש לחתיכות ופיזר אותם לכל הכוונים.

הקוסם, אבא של הילדים, היה מאושר שאויבו הושמד. הוא אמר לבחור לעלות על גבו ובלי מאמץ הוציא אותו אל פני האדמה.

בשמחה רבה מיהר הצעיר לביתו. הוא פרץ לחדר בו נאספו כולם, אך איש לא הכיר אותו. רק הכלה שלו, ששמשה כמבשלת לאחיותיה, הכירה מיד את אהובתה.

שני האחים הבוגרים, שהיו משוכנעים כי כבר איננו בין החיים, מסרו לו מיד את כל האוצרות וברחו ליער בבהלה. אך הוא סלח להם על הכל וחילק איתם את העושר.

ואז בנה לעצמו ארמון גדול עם חלונות זהב וחי שם עם אישתו זהובת שער עד סוף חייהם.